

عنوان مقاله:

گفتمان چپ اولیه در ایران: اندیشه های جهانی در بستر ایرانی

محل انتشار:

فصلنامه جامعه پژوهی فرهنگی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

علیرضا تاجداری - دکترای جامعه شناسی و استاد یار جامعه شناسی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

حسن سرابی - استاد جامعه شناسی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی محتوا و ویژگی های اصلی گفتمان چپ در متون گروه های سوسیالیستی و مارکسیستی اولیه، مثل اجتماعیون عامیون و حزب دمکرات ایران در انقلاب مشروطه، می پردازد تا مشخص شود عناصر اصلی مورد تاکید در این گفتمان چه چیزهایی هستند. مقاله حاضر رویکردی را پیشنهاد می کند که طبق آن توجه به تعامل عناصر درونی و بیرونی، به ویژه ادغام و ترکیب آن ها، جهت فهم جامعه ایران اساسی تلقی می شود. طبق این رویکرد برای شناخت جامعه ایران لازم است به تعامل عناصر درونی و بیرونی در سطح جوامع تاثیرپذیری همچون ایران توجه شود. برای فهم گفتمان چپ اولیه از این رویکرد استفاده شده است. با استنتاج از این رویکرد، می توان گفت به احتمال زیاد گفتمان چپ اولیه ترکیبی از عناصر درونی و بیرونی (ایرانی و جهانی) است. گفتمان چپ اساسا از خارج وارد ایران شد و کالایی وارداتی محسوب می شود، اما این اندیشه و گفتمان پس از ورود به ایران در تعامل با عناصر محلی و ایرانی قرار گرفته و به صورت پدیده ای تحول یافته و دورگه در ایران ظاهر شد.

کلمات کلیدی:

گفتمان چپ اولیه، دورگه ای شدن، جوامع تاثیرپذیر و تاثیرگذار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1206879>

